

Ε

Ο

Ετρανὰ, βι. θηλ. μέρος, κλί-  
τος, χώρα, τόπος. Σδβ̄ ὄνδ  
ετρανδ̄=δβ̄ ὄνδ πόλιν. ὄρα ἐν  
τῷ πόλιν.

Ετραννολιόβιε, ἱα. οὐδ. φιλο-  
ξενία, τὸ φιλόξενον. 2)=го-  
щеніе.

Ετραннопріѣмствѣю, еши.  
-ствовах. ξενοδοχέω-ω, ξε-  
νοδοχέω-ω, ξενίζω, πανδο-  
χεύω, πανδοχεύω.

Ετράнный, αα, ρε. ἐπιθ. ξένος.  
2)μτφρ.=необычный.

Ετράннw. ἐπιρ. ξένως, ἄσυνή-  
θως, ἄλλοχότως.

Ετράстный, αα, ρε. ἐπιθ. πα-  
θητός, παθητικός, ἐμπαθής.  
καὶ ὁ τοῦ πάθους -τῶν πα-  
θῶν.

Ετράстнw. ἐπιρ. ἐμπαθῶς, ἐν-  
θουσιωδῶς.

Ετραстотѣрпецъ, ρпца. ἄρσ.  
(ἐκκλησιαστ.) ἀθλοφόρος,  
μάρτυς=страдалецъ.

Ετράсть, η. θηλ. πάθος, πά-  
θημα. τάλαιπωρία.

Ετραховѣднѣй, αα, ρε. ἐπιθ.  
φοβερωπὸς, φοβερώψ (ὁ φοβε-  
ρὸς κατὰ τὴν ὄψιν).

Ετράхъ, α. ἄρσ. φόβος, πτοῖα,  
δεῖμα.

Ετραшілнше, α. οὐδ. φόβητρον,  
δεῖμα.

Ετραшілнѣй, αα, ρε. ἐπιθ. δει-  
λός, (δείλαιος), φοβερός, πτο-  
ώδης (κοιν. φοβητζιάρης)=бо-  
лзлнѣй.

Ετράшный, αα, ρε. ἐπιθ. φοβε-  
ρός, δειματώδης, φρικτός,  
φρικώδης, (φρικαλέος), ἐκ-  
πληκτικός.

Ετραш, шншн(оу).=оустра-  
шлю. Σμεσ.-сш.=вoюсш=оу-  
страшлюсш.

Ετρεгѣ, жѣши. στρεγόχъ. φυ-  
λάττω, τηρέω-ω, φρουρέω-ω.  
Σμεσч. παθ. ετρεгόμεй, αα,  
ρε. τηρούμενος, φρουρούμε-  
νος(=влюдомѣй).

Ετρεмлюсш, мншшсш(оу). μεс.  
=оустремляюсш.

Ετρεмніна, βι. θηλ. κρημνός,  
βράχος, ἀπότομος.

Ετροѣніе, ἱα. οὐδ. οἰκονομία.  
2)—зданіа. οἰκοδόμησις, οἰ-  
κοδόμημα.

Ετροѣтель, α. ἄρσ. οἰκονόμος.  
πρύτανις.

Ετρόпотнѣй, αα, ρε. ἐπιθ. σχο-  
λίος, ἀνώμαλος. δυσκάθε-  
κτος, ἀκάθεκτος.

Ετροптіѣй, αα, ρε. ἐπιθ. σχο-